

antal virksomheder i branchen er nødlidende, have betydning også for vurderingen af økonomisk soliditet og kreditværdighed for virksomheder i branchen, der ikke er videregivet oplysninger om.

3. Det kritiseres endelig, at Registertilsynet i sin praksis har lagt til grund, at et kreditoplysningsbureau ikke må registrere og videregive oplysninger om et skyldforhold, når debitor bestrider at skyldes det pågældende beløb, jf. forslaget almindelige bemærkninger pkt. 5.g.2.

Justitsministeriet skal i den anledning bemærke, at det følger af § 9, stk. 1, i den gældende lov om private registre, at kreditoplysningsbureauer kun må registrere oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelsen af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Dette gælder også oplysninger, som bureauet registrerer med henblik på videregivelse i summarisk form (sortilister). Manglende betaling af en gæld, som debitor bestrider at skyldes, er efter Justitsministeriets opfattelse ikke entydigt udtryk for manglende betalingsevne hos den pågældende og bør derfor ikke føre til, at den pågældende bliver optaget på en »sortliste«. Som nævnt har Registertilsynet fulgt en praksis, der er i overensstemmelse med dette princip, og Justitsministeriet har ved udformningen af bestemmelsen i forslaget § 1, nr. 12, (§ 12, stk. 3) forudsat, at dette princip, der knytter sig til bestemmelsen i lovens § 9, fortsat skal gælde. Heller ikke efter bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 12, bør der således kunne videregives summariske oplysninger om et skyldforhold, når debitor bestrider at skyldes det pågældende beløb.

Spørgsmål 12:

Ministerens kommentarer udbedes til bemærkningerne om registrering af konkursryttere i vedlagte artikler fra Berlingske Tiden. Det ønskes herunder oplyst, om private eller offentlige registre af den omtalte art vil kunne etableres efter registerlovene med de i lovforslaget foreslåede ændringer.

Svar:

I de omhandlede artikler fremhæves behovet for at oprette et register over personer, der har været direktører eller bestyrelsesmedlemmer i et konkursramt selskab.

Oplysningerne i registeret skal stilles til rådighed for erhvervsdrivende m.v., således at disse kan undgå at indlade sig i forretningsforhold eller lignende med de registrerede personer.

Efter § 3, stk. 3, i lov om private registre m.v. må oprettelse af registre med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelse med eller ansættelsesforhold til en registreret kun ske efter forudgående tilladelse fra Registertilsynet. Lovforslaget indebærer ingen ændring heri.

I registertilsynets bedømmelse af, om en ansøgning bør imødekommes, indgår navnlig en vurdering af registerets formål i forhold til den risiko for krænkelse af privatlivets fred, som oprettelse og brugen af registeret kan medføre.

Registertilsynet vil kunne betinge tilladelsen af, at bestemte typer oplysninger ikke registreres, og at registeret undergives alle eller en del af reglerne i kapitel 3.

Registre som de nævnte kan således ikke uden videre oprettes således som anført i artiklerne.

Hvis en offentlig myndighed skulle ønske at oprette et register som ovenfor nævnt, skal der fastsættes nærmere forskrifter for registeret vedrørende registrering og videregivelse af oplysninger, sikkerhedsforanstaltninger m.v. Registerets oprettelse skal godkendes af vedkommende minister eller kommunalbestyrelse. Endvidere skal der indhentes en udtalelse fra Registertilsynet om registerets oprettelse og forskrifterne for registeret, inden det oprettes.

Justitsministeriet finder anledning til at bemærke, at det af justitsministeren den 5. april 1982 nedsatte udvalg vedrørende bekæmpelse af økonomisk kriminalitet i sin betænkning (Betænkning nr. 1006/1986 om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet) ikke har fundet at burde foreslå oprettelse af et sådant register. Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets vurdering.

Spørgsmål 16:

Ministerens kommentarer udbedes til henvendelsen fra Kriminologistisk Institut (L 32 - bilag 16).

Svar: